

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30987

гр. София, 04.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВЕТОМИР М. МИНЧЕВ

като разгледа докладваното от ЦВЕТОМИР М. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110161610 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК

Предявени кумулативно обективно съединени осъдителни и един установителен иск, както следва:

1 / с правно основание чл. 128, т. 2 КТ за заплащане на сумата от 14 354,30 лв., представляваща незаплатено трудово възнаграждение под формата на „секторни плащания“ за периода от 01.10.2019 г. до 15.09.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 14.11.2022 г., до окончателното плащане;

2 / с правно основание чл. 128, т. 2 КТ за заплащане на сумата от 228 лв., представляваща незаплатено трудово възнаграждение за положен труд от 5 работни дни през м. април 2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 14.11.2022 г. до окончателното плащане;

3 / с правно основание чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ за заплащане на сумата от 16 436,50 лв., представляваща неизплатените командировъчни пари за периода от 01.10.2019 г. до 14.09.2022 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 14.11.2022 г., до окончателното плащане;

4 / с правно основание чл. 177 КТ за заплащане на сумата от 5 937,73 лв., представляваща неизплатените възнаграждения за времето на използван от ищцата платен годишен отпуск за периода от 01.01.2020 г. до 31.07.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 14.11.2022 г. до окончателното плащане;

5 / с правно основание чл. 264 КТ за заплащане на сумата от 502,87 лв., представляваща неизплатено трудово възнаграждение за положен труд през дните на официалните празници за периода от 01.10.2019 г. и 14.09.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 14.11.2022 г. до окончателното плащане;

6 / с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 2 499,67 лв., представляваща неизплатеното от ответника обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 14.11.2022 г., до окончателното плащане;

7 / с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 1 893,31 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за незаплатено трудово възнаграждение под формата на „секторни плащания“ за периода от падежа на всяко от секторните плащания до 09.11.2022 г.;

8/ с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 1 160,18 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за неплатени възнаграждения за времето на използван платен годишен отпуск за периода от падежа на всяко от плащанията до 09.11.2022 г.;

9/ с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 34,29 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за незаплатено трудово възнаграждение за положен труд от 5 работни дни през м. април 2021 г. за периода от 10.05.2021 г. до 09.11.2022 г.;

10/ с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 89,80 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за неизплатено трудово възнаграждение за положен труд през дните на официалните празници за периода от падежа на всяко от задълженията до 09.11.2022 г.

11/ с правно основание чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 2 КТ за прогласяване за недействителна на клаузата на чл. 5, б. „б“, изр. 3 от трудов договор от 21.11.2016 г. и анекс от 23.05.2018 г. към него, сключени между Р. Л. И. и ...“, съгласно която „възнаграждението за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се счита включено в размера на основната брутна заплата и работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори“, поради противоречието ѝ със законна, а в условията на евентуалност – поради заобикалянето му, и в частност на разпоредбите на чл. 242 КТ и чл. 247 КТ, вр. чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

Ищцата Р. Л. И. твърди, че по силата на трудов договор от 21.11.2016 г., сключен за срок от 18 месеца, считано от 24.11.2016 г., е полагала труд по трудово правоотношение при ответника ....“ /WIZZ Air Hungary Zrt./, с номер на вписване в търговския регистър в Будапеща, Унгария: 01-10-140174, действащо в Република България чрез клон с фирма .... – клон България“, вписан в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК 200830927, на длъжност „младши член на кабинния екипаж“, като е изпълнявала международни рейсове като член на кабинния екипаж на оперирани от унгарското дружество (в т. ч. и след преобразуването му в акционерно дружество ....) въздухоплавателни средства, при уговорена брутна заплата в размер на 8 003 лв., платима на 12 равни месечни вноски ежемесечно, в зависимост от броя на действително отработените при работодателя месеци. Поддържа, че страните са постигнали съгласие общата брутна заплата да включва и всички допълнителни месечни трудови възнаграждения с постоянен характер, а именно: основна заплата - брутна сума в размер на 5 040 лв. годишно или 420 лв. на месец; брутна фиксирана сума в размер на 400 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база или над изискваните часове на работа, или в почивен ден; брутна фиксирана сума в размер на 800 лв. годишно за часовете, в които служителят е в режим на готовност или когато е бил извикан на работа по време на режим на готовност; брутна фиксирана сума в размер на 1 200 лв. годишно за часовете на работа по време на следобедни и нощни смени и брутна фиксирана сума в размер на 563 лв. годишно за прослужено време, като впоследствие било уговорено служителят да има право да получи стандартната заплата, предлагана от ответника за длъжността, заемана от него по това време. Сочи, че в клаузата на чл. 5, б. „б“, изр. 3 от договора било уговорено в полза на ищцата да се заплаща и т. н. „секторно плащане“, като сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя, съответно работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори. Твърди още, че допълнителните сектори след първите два, които са приключени в един ден, следвало да се заплащат допълнително в размер на 20,54 лв. бруто месечно, която сума ще се заплаща от работодателя ежемесечно. Заявява, че за времето на изпълнение на международни полети ищцата следва да получава и допълнителни командировъчни, определени с командировъчна заповед на работодателя, които следвало да се изплащат

съгласно Раздел IV от Наредбата за командировките и специализациите в чужбина. Също така в договора е предвидено, че към момента на плащането работодателят ще удържа всички суми за задължителни осигурителни вноски и данъци, като възнаграждението следвало да се заплаща до десетия ден от месеца, следващ текущия в български левове по по фиксирания обменен курс на БНБ към първия работен ден на съответното тримесечие. Поддържа още, че на 23.05.2018 г. между страните е сключен нов трудов договор за срок от 18 месеца, който има характер на анекс към действащия трудов договор от 21.11.2016 г., тъй като срокът му изтичал на 24.05.2018 г., по силата на който, считано от 24.05.2018 г., ищцата заемала длъжност „стюард/стюардеса“ при уговорена брутна заплата в размер на 9 714 лв., платима на 12 равни месечни вноски ежемесечно, в зависимост от броя на действително отработените при работодателя месеци. Пояснява, че страните постигнали съгласие общата брутна заплата да включва допълнителните месечни трудови възнаграждения с постоянен характер съгласно задължителните разпоредби на българския КТ, а именно: основна брутна заплата в размер на 6 120 лв. годишно или 510 лв. на месец; брутна фиксирана сума в размер на 485,70 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база или над изискваните часове на работа, или в почивен ден; брутна фиксирана сума в размер на 971,40 лв. годишно за часовете, в които служителят е в режим на готовност или когато е бил извикан на работа по време на режим на готовност; брутна фиксирана сума в размер на 1 457,10 лв. годишно за часовете на работа по време на следобедни и нощни смени и брутна фиксирана сума в размер на 679,80 лв. годишно за прослужено време, като било уговорено впоследствие служителят да има право да получи стандартната заплата, предлагана от ответника за длъжността, заемана от него по това време. Между страните било постигнато съгласие, че допълнителните сектори след първите два, които са приключени в един ден, ще се заплащат допълнително в размер на 24,45 лв. бруто месечно. Сочи, че анексът от 23.05.2018 г. съдържа и клаузи с идентично съдържание с тази на чл. 5, б. „б“, изр. 3 от трудовия договор от 21.11.2016 г. и тези относно секторните плащания, допълнителните командировъчни пари, извършваните удържки и момента на изплащане на дължимото възнаграждение. Ищцата допълва, че с допълнително споразумение от 01.01.2019 г. към трудов договор от 21.11.2016 г. последният е бил изменен, като са увеличени размерите на brutната заплата на 10 685 лв. и на допълнителните месечни възнаграждения с постоянен характер, включени в нея, а именно: основната заплата става в размер на 6 720 лв. годишно или 560 лв. месечно, brutната фиксирана сума за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база или над изискваните часове, или в почивен ден става 538 лв., brutната фиксирана сума за часовете, в които служителят е в режим на готовност или когато е извикан на работа по време на режим на готовност става 1 075 лв., brutната фиксирана сума за часовете на работа по време на следобедни и нощни смени става 1 613 лв., а brutната фиксирана сума за прослужено време става 739 лв. Останалите уговорки, вкл. и тези за секторното плащане, командировъчните и падежа останали непроменени. По силата на допълнително споразумение от 23.11.2019 г. трудовият договор от 21.11.2016 г. бил изменен в безсрочен. Твърди, че с последващи допълнителни споразумения от 01.01.2020 г. и от 01.04.2020 г. дължимите възнаграждения били последователно увеличени до размер на сумата от 12 288 лв. за брутна годишна заплата, както и на допълнителните месечни възнаграждения с постоянен характер, в ключени в нея, а именно: основната заплата става в размер на 7 803 лв. годишно или 650,25 лв. месечно, brutната фиксирана сума за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база или над изискваните часове, или в почивен ден става 624 лв. годишно, brutната фиксирана сума за часовете, в които служителят е в режим на готовност или когато е извикан на работа по време на режим на готовност става 1 248 лв. годишно, brutната фиксирана сума за часовете на работа по време на следобедни и нощни смени става 1 873 лв., а brutната фиксирана сума за прослужено време остава 739 лв. Допълва, че трудовото правоотношение между страните е било прекратено на 14.09.2022 г. на основание чл. 325,

ал. 1, т. 1 КТ – по взаимно съгласие. Твърди, че в рамките на периода от 01.10.2019 г. до 14.09.2022 г. ответникът не е начислявал ежемесечно в полза на ищцата следните сумите за трудови възнаграждения и командировъчни въпреки, че е била част от кабинния екипаж на оперирани от него самолети, изпълнили посочените в колона 2 от Таблица № 1 международни рейсове (сектори), а именно: 1/ брутната заплата, посочена в чл. 5, б. „а“ от трудовия договор от 21.11.2016 г., представляваща 1/12 от сбора от основната заплата и уговорените в съответния трудов договор допълнителни възнаграждения с постоянен характер; 2/ секторни плащания в размер на 24,45 лв. за всеки изпълнен „стандартен сектор“, 29,34 лв. за всеки изпълнен „среден сектор“, 36.64 лв. за всеки изпълнен „дълъг сектор“ и 44,01 лв. за всеки „свръхдълъг сектор“ - за периода от 01.10.2019 г. до 31.03.2022 г.; секторни плащания в размер на 28 лв. за всеки изпълнен „стандартен сектор“, 33,60 лв. за всеки изпълнен „среден сектор“ и 42 лв. за всеки изпълнен „дълъг сектор“ и 50,40 лв. за всеки изпълнен „свръхдълъг сектор“ - за периода от 01.04.2022 г. до 14.09.2022 г.; 3/ командировъчни пари съгласно раздел IV от НСКСЧ в размер на 55 евро за всеки ден, през който ищцата е била член на екипажа на оперирано от ответника въздухоплавателно средство, изпълняващо международен рейс, както и 4/ други допълнителни възнаграждения с непостоянен характер и 5/ допълнителни командировъчни пари, като счита, че за целия процесен период от 01.10.2019 г. до 14.09.2022 г. ответникът не е изплащал в нейна полза описаните секторни възнаграждения в пълен размер, индивидуализирайки ги подробно по размери в колона 6 от Таблица № 1. Поради неизпълнението на това парично задължение заявява, че се дължи и лихва за забава върху всяка от главниците, посочени в колона 6 от Таблицата, за периода от датата на съответния падеж, визиран в колона 7, до 09.11.2022 г., вкл., в общ размер на 1 893,31 лв. На следващо място поддържа, че на са заплащани командировъчни съгласно раздел IV от НСКСЧ в размерите, предвидени в Приложение № 3А към същата Наредба, макар ищцата да е участвала в изброените в колона 2 от Таблица № 2 международни рейсове, поради което неплатена е останала сумата от 16 436,50 лв., дължима за периода от 01.10.2019 г. до 14.09.2022 г., представляваща сбор от сумите, отразени в колона 5 от Таблица № 2. По-нататък ищцата заявява, че е получила по-малко от дължимото възнаграждение по чл. 177, ал. 1 КТ за дните, през които е ползван платен годишен отпуск, тъй като ответникът не е начислявал и не е заплащал дължимите секторни плащания, вкл. за първите два изпълнени сектора през съответния ден, респ. не е взимал предвид начислените секторни плащания при определяне на възнаграждението по чл. 177 КТ. Конкретните дни, през които е ползван отпуск за периода от 01.10.2019 г. до 14.09.2022 г. включително, изброява в колона 2 от Таблица № 3, съгласно която размерът на останалите неплатени такива се равнява на 5 937,73 лв., отразени в колона 8 от Таблицата. Поради неизпълнението на това парично задължение заявява, че се дължи и лихва за забава върху всяка от главниците, посочени в колона 4 от Таблица № 4, за периода от датата на съответния падеж, визиран в колона 2, до 09.11.2022 г., вкл., в общ размер на 1 1160,18 лв. Оспорва в периода от 05-09.04.2021 г. да е подавала молба за ползване на неплатен отпуск, както ответникът е отразил, с което обосновава претенцията си за неплатено възнаграждение за 5 работни дни от м. април 2021 г., равняващо се на общо 228 лв. Поради неизпълнението на това парично задължение заявява, че се дължи и лихва за забава върху всяка от главницата в размер на 34,29 лв., начислена за периода от 10.05.2021 г. до 09.11.2022 г. Ищцата твърди още, че в периода от 01.10.2019 г. и 14.09.2022 г. е работила през дни на официални празници, изброени в колона 1 от Таблица № 5, за което не ѝ е заплащан уговореният размер на дължимото ѝ трудово възнаграждение, поради което счита, че ѝ се дължи и сума в общ размер на 502,87 лв. за всеки един от споменатите дни през горепосочения период. Поради неизпълнението на това парично задължение заявява, че се дължи и лихва за забава върху всяка от главниците, посочени в колона 4 от Таблицата, за периода от датата на съответния падеж, отразен в колона 5 до 09.11.2022 г., в общ размер на 89,80 лв. Допълва, че към момента на прекратяване на трудовия договор от 21.11.2016 г.

ищцата е имала неизползван платен годишен отпуск в размер на 48 дни, чийто размер е следвало да се определи като се вземе предвид общият размер на секторните плащания, които тя е следвало да получи за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение, като размерите на тази претенция са отразени в колона 6 от Таблица № 6, а именно: 2 499,67 лв. Ищцата навежда и твърдения за недействителност на клаузите на чл. 5, б. „б“, изр. 3 от процесните трудови договори поради противоречието им със закона, а при условията на евентуалност - поради заобикалянето на нормите на чл. 242 и 247 КТ, вр. с чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Предвид изложеното, претендира заплащането на процесните суми, ведно със законната лихва върху всяка от главниците от датата на подаване на исковата молба – 14.11.2022 г. до окончателното им заплащане и при условията на евентуалност прогласяването на оспорените клаузи за недействителни. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът ....“ /WIZZ Air Hungary Zrt./, с номер на вписване в търговския регистър в Будапеща, Унгария: 01-10-140174, действащо в Република България чрез клон с фирма .... – клон България“, вписан в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК 200830927, е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете при твърдението за липса на пасивна легитимация, доколкото не той, а клонът на Уиз Еър в България следва да се явява работодател на ищцата. В тази връзка посочва, че трудовият договор между страните и анексите към него също са подписани от името на клона като работодател на ищцата, който съгласно българското законодателство притежава самостоятелна работодателска правосубектност по смисъла на §1 от ДР на КТ, обосновавайки се, че клонът самостоятелно е наел ищцата, че трудовият договор е подписан от пълномощник на клона, а не на чуждестранното юридическо лице, че е подпечатан е с печата на клона, че последният е подал уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ до НАП, че клонът изплаща възнаграждението на ищцата и внася дължимите данъци и осигуровки, че заповедта за прекратяване на трудовия договор е издадена от клона, че в анексите към трудовия договор като работодател е посочен клонът, който има самостоятелно щатно разписание, както и че в трудовата книжка на ищцата клонът е вписан като работодател. Твърди, че всички дължими на ищцата суми са платени, като са изложени конкретни твърдения относно дължимостта на всяка претенция. Оспорва да е налице недействителност на оспорената от ищцата клауза на чл. 5, б. „б“, изр. 3 от процесните трудови договори с довод, че същата е формулирана със соченото от нея съдържание по съгласие на страните, като е уговорено, че секторните плащания са дължими след втория сектор за деня, т. е. условието е било служителят да има прелетян 3-ти, 4-ти и пр. сектор за деня, в който случай плащането се дължи. Заявява, че т. н. „секторни плащания“ не са част от основната заплата, поради което представляват допълнително възнаграждение, при което работодателят може да постави условия, при изпълнението на които допълнителното възнаграждение да се дължи. Ето защо счита, че клаузата е действителна. Счита, че претендираните от ищцата суми за секторни плащания са неправилно изчислени в претендирания размер, доколкото съгласно т. 5, б. „б“ от договора, тъй като се дължат след втория сектор за деня, т. е. за приключени през деня сектори 3, 4, 5 и т. н., а тя е изчислявала дължимите за тях възнаграждения на база всички прелетени сектори, включително първи и втори, като били дължими единствено след втория сектор. Освен това тези плащания се изчислявали и претендирали в периода в периода 21-20 число, а не 1-30 число, като било възможно направените сектори за един месец да се платят през следващия. Навежда довод, че неоснователно се претендира вземане за командировъчни пари, тъй като размерът от 55 евро на ден бил приложим само за екипажите на въздухоплавателните средства, които летят с национални и регистрационни знаци на Република България, какъвто настоящият случай не е, тъй като самолетите на ответното дружество не летят с национални и регистрационни знаци на Република България. Пояснява, че размерът на следващите се командировъчни бил

определян със заповед на работодателя, което било посочено и в сключения между страните трудов договор и за да е ясно, че тези плащания ще имат характер на командировъчни, а НКСЧ определя максималния размер, в рамките на който следвало да се определят командировъчните пари, поради което не следвало да се съобразява Приложение № 3а към чл. 31, ал. 2 от същата Наредба. Относно иска по чл. 177 КТ посочва, че на основание чл. 17 от НСОПЗ и чл. 247 от КТ страните договорили заплащане според „времетраенето на работата“, поради което била определена фиксирана основна годишна брутна заплата, която не се влияела от броя на прелетените сектори. Трудът на ищцата бил заплатен с уговорената основна работна заплата. Не била налице „сделна система“ по смисъла на чл. 4, ал. 1 от НСОПЗ. Поддържа, че добавките за секторни плащания не са част от годишната брутна заплата, тъй като са с променлив характер, поради което не могли да се причислят към елементите, които формират базата за изчисляване на дължимото възнаграждение по чл. 177 КТ. Оспорва и претенцията по чл. 224 КТ. Отрича да дължи твърдяното възнаграждение за положен труд през 5 работни дни през м. април 2021 г., доколкото в този период ищцата е използвала неплатен годишен отпуск. Относно вземането за възнаграждението за дните за официални празници, поддържа, че на основание чл. 5а от трудовия договор за работа през дните на официални празници се заплащала фиксирана сума, която покривала и труда, положен през официални празници. Навежда довод за изтекла погасителна давност. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на исквете. Претендира и разноски.

По допустимостта и редовността на исквата молба:

Съдът намира, че исквата молба е редовна, а предявените искове са допустими. Това е така, тъй като в обстоятелствената част на същата се излагат твърдения относно дружеството, за което ищцата счита да е нейн работодател, като същото съответства на лицето, посочено от нея като ответник по делото. По останалите поддържани с отговора на исквата молба и допълнителна молба с вх. № 175889/20.06.2023 г. доводи относно липсата на пасивна легитимация на ответника да отговаря по предявените искове, обосновани с твърдението, че не е работодател на ищцата и не се намира в трудово правоотношение с нея, съдът дължи произнасяне по същество на спора.

По разпределяне на доказателствената тежест:

По искове с правно основание чл. 128, т. 2 от КТ:

В тежест на ищцата е да докаже съществуването на трудово правоотношение с ответника и полагането на труд за твърдения период, настъпването на предпоставките за начисляване на т. нар. „секторни плащания“ през процесния период и техния размер, както и падежа на това задължение. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже точното изпълнение на задължението си за плащане на процесните възнаграждения в случай, че твърди това.

По иска с правно основание чл. 215, ал. 1 от КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НКСЧ

В тежест на ищцата е да докаже, че е била член на екипажа на въздухоплавателно средство с национални и регистрационни знаци на Република България, че е изпълнявала международни рейсове в посочения период, размера на командировъчните пари за всеки ден командировка. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже точното изпълнение на задължението си за плащане на процесните възнаграждения в случай, че твърди това.

По иска с правно основание чл. 177 от КТ:

В тежест на ищцата е да докаже, че е работила по трудово правоотношение с ответника и ползването на платен годишен отпуск за съответния период; размер на brutното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който ищцата е отработила най-малко 10 работни дни. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже точното изпълнение

на задължението си за плащане на процесните възнаграждения в случай, че твърди това.

По иска с правно основание чл. 264 от КТ:

В тежест на ищцата е да докаже, че е работила по трудово правоотношение с ответника и че е полагала труд по време на официални празници, както и продължителността на положения от нея труд и размер на възнаграждението. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже точното изпълнение на задължението си за плащане на процесните възнаграждения в случай, че твърди това.

По иска с правно основание чл. 224, ал. 1 от КТ:

В тежест на ищцата е да докаже, че е работила по трудово правоотношение с ответника и че в нейна полза е възникнало правото на платен годишен отпуск, което не е упражнено, и неговият размер, както и размера на брутното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже точното изпълнение на задължението си за плащане на процесните възнаграждения в случай, че твърди това.

По искове с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

В тежест на ищцата е да докаже наличието на съответните главни дългове в сочените размери и изпадането на ответника в забава. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже точното изпълнение на задължението си за плащане на процесните възнаграждения в случай, че твърди това.

Във връзка с възражението за изтекла погасителна давност в тежест на ищцата е да установи наличието на обстоятелства, водещи до спирането/прекъсването на давността.

По иск с правно основание чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 2 КТ в тежест на ищцата е да докаже твърдяната недействителност (противоречие или заобикаляне на императивна материалноправна норма) на посочената в исковата молба клауза от трудовия договор и анекса към него, сключени между страните.

Наред с това, съдът следва да се произнесе по исканията на страните и по допускане на доказателствата.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо. Искането за допускане на ССЧЕ по въпросите, формулирани от ищеца включително и по преформулирания от ответника начин – л. 20-23 от отговора на исковата молба, както и по въпросите, поставени от ответника с отговора на исковата молба – т. 23, т. 24 и т. 26. Доказателственото искане на ищцата по реда на чл. 190 ГПК също следва да бъде уважено, като ответникът бъде задължен да представи изброените в т. 33, б. „а“ и б. „б“ документи. Следва да бъде уважено и искането на ответника, формулирано в т. 27 от отговора на исковата молба, като ищцата бъде задължена да представи трудовата си книжка.

По направените от ответника с молба с вх. № 158993/06.06.2023 г. доказателствени искане за поставяне на допълнителни въпроси към съдебносчетоводната експертиза, както и по реда на чл. 176 ГПК съдът ще се произнесе след предоставяне на възможност на ищцата да се запознае с тях.

На ищцата следва да бъде предоставена възможност изрично да заяви дали оспорва твърдението на ответника, че самолетите на „Уиз Еър Унгария“ не летят с национални и регистрационни знаци на Република България.

Молба с вх. № 158993/06.06.2023 г. следва да се изпрати на ищцата за сведение.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА делото съобразно изложеното в мотивната част на настоящото определение.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на ищцата в **едноседмичен срок** от съобщението изрично да заяви дали оспорва твърдението на ответника, че самолетите на „Уиз Еър Унгария“ не летят с национални и регистрационни знаци на Република България.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените от страните документи.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, формулирани от ищеца в исковата молба, включително и по преформулирания от ответника начин – л. 20-23 от отговора на исковата молба, както и по въпросите, поставени от ответника с отговора на исковата молба – т. 23, т. 24 и т. 26, като **УКАЗВА** на вещото лице, че при отговор на поставените задачи следва да се запознае с всички релевантни документи по делото.

НАЗНАЧАВА вещо лице Е. К. Й. – М..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на заключението по съдебно-счетоводната експертиза в размер на **600 лв.**, от които: **200 лв.**, вносими от бюджета на съда, и **400 лв.**, вносими от ответника в **едноседмичен срок** от съобщението.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ответника в **едноседмичен срок** от съобщението да представи по делото изброените в т. 33, б. „а“ и б. „б“ от исковата молба документи, като **ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ** на указанията съдът може да приложи последиците на чл. 161 ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ищцата в **едноседмичен срок** от съобщението да представи по делото заверен препис от трудовата си книжка.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на препис от молба с вх. № вх. № 158993/06.06.2023 г. на ищцата за становище от нейна страна в **едноседмичен срок** от съобщението.

ОТЛАГА произнасянето по направените от ответника с молба с вх. № 158993/06.06.2023 г. доказателствени искания за поставяне на допълнителни въпроси към съдебно-счетоводната експертиза, както и по реда на чл. 176 ГПК до постъпването на становището на ищцата.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **07.12.2023 г. от 11:45 часа**, за която дата и час да се призват страните, на които да се връчи и препис от настоящото определение.

УКАЗВА на страните, че:

- съгласно чл. 40, ал.1 ГПК страната, която живее или замина за повече от един месец в чужбина е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията – съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в РБ; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж й е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес; същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал.2 при неизпълнение на задължението по ал.1 всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо

лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

НАПЪТВА страните към медиация или други способности за доброволно уреждане на спора.

ПРИКАНВА страните към СПОГОДБА, като им указва, че постигнатото по общо съгласие разрешение на повдигнатия пред съда спор, е по - добро и от най – доброто съдебно решение, а и спестява на страните половината от разноските за държавна такса, тъй като половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищцата да се изпратят и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

Вещото лице да се уведоми за възложената задача след представяне на доказателства за внасяне на депозита.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____